



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dei Immortalis In Corpore Mortali Patientis Historia

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1694

§. III. Illuditur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49178](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49178)

Pf. 118.
20.

tabat servus tuus, cum diceret: *Confige timore tuo carnes meas.* Hac spinâ timoris cōfige carnes meas ut postea rosis amoris corones animas nostras.

§. III.

Illuditur.

EXpectatis in hoc ultimo puncto ut tertius affectus, Pudor, in theatro crudelitatis, agat suam personam? Sed, ut video, venit non incommittatus, neque solitarius: stipât latus hinc dolor, inde amor. Hæc enim illum pati, nō tantum fuit insignis pudor, sed acutissimus dolor; nec tantum dolorem sustinisset, nisi Amor suppeditâset & vires, ut posset; & animos, ut vellet tanta pati. Sed loquatur Evangelista: *Et posuerunt arundinem in dextra ejus, & genu flexo ante eum illudebant ei dicentes: Ave Rex Iudæorum. Et expuentes in eum, acceperunt arundinem, & percutiebant caput ejus.*

Romani milites à Judæis mercede conducti ad exercendas omnes vires acerbitatis & immanitatis in Christum, postquam ornâssent caput spineo diademate, manus fragili arundine humeros lacero murice, ne quid deesset ad ludicri Regis opprobrium, sannis ei illudunt, in faciem expuunt, caput percutiunt. Quantus pudor! Eum, qui est primogenitus omnis creatura, despici ut novissimum virorum? illum, in cujus magnificentissimi paludamenti augustâ orâ adamantino characteri scriptus est ille plenus majestatis titulus: *Rex regum, & Dominus dominantium*; hic ab impudoratis sannionibus & vernis cum scommate salutari: *Ave Rex Iudæorum?* illum, qui *appendit tribus digitis molem terra*, manu tenere arundinem?

Flexo

Coloss. 1.
15.

Apoc. 19.
16.

Isa. 40.
12.

Flexo genu à spurcissimis sycophantis per ludibrium adorari, coram quo flectitur omne genu? Illam faciē conspicui à petulantissimis nebulonibus, quā vel vidisse salus est videntis? Comitabatur Pudorem dolor; hic enim illi occurrebat quocunque oculos flectebat. Absentia & præterita respiciebat: Illic videbat Matrem, cujus magna erat velut mare contritio, nec erat qui eam consolaretur: sciebat se à Juda proditum, à Petro ter negatum, ab Apostolis desertum, à militibus captum, à Scribis falsò accusatum, à Judæis illum, ab Herode spretum, à Sacerdotibus rejectum, à Romanis flagellatum, à Pilato condemnatum, ab omnibus derelictum. Aspicit præsentem statum; O quantus hic dolor! Coniectus in fœdum domus angulum, infidet duro & frigido saxo, præ frigore contremiscens, undique lacer, & totus cruentus; patent undique vulnera, caput pungitur spinis, oculi fluunt lacrymis, frons perfunditur cruore, vultus illinitur spinis, corpus percutitur arundine, manus vincæ sunt funibus, capilli evelluntur à militibus, ab omnibus illudatur, à nemine cognoscitur, & ita, ut peripsa totius mundi, ut opprobrium hominum, ut abjectio plebis, ab omnibus contemnitur. Si futura prospiciat, videt gentem suam dilectam, totamque Synagogam exultantem ob suam mortem; videt parari immanē crucis trabem, clavos, malleos, se binos inter latrones inaudito cum dedecore deducendum ad montem Calvaria, affigendum cruci, deridendum ab adstante populo, à Patre deserendum, atque illic inter ultimos cruciatus se moriturum. Itaque quocunque oculos circumfert, ad præterita, præsentia, futura, undique circumdederunt eum dolores mortis. Si unquam,

Christi
dolor.

Isa. 33. 3.

quam, nunc verè ei convenit ille titulus: *Vir dolorum*. Videor jam audire Christum tacite alloquē-

Mich. 6.

tem his verbis populum sibi dilectum : *Popule meus, quid feci tibi, aut quid contristavi te? Nonne dixi:*

Chrysol.

(ait Chrysologus) *Si divinitas ignota est, vel caro sit*

serm. 108

*nota; videte, videte in me corpus vestrum, membra ve-**stra, vestra viscera, ossa vestra, vestrum sanguinem. Et si**quod Dei est, timetis: quare quod vestrum est, non ama-**tis? Quomodo potuisset Dei Filius plus amare**hominem, & plura pro homine pati, si quilibet**homo tanto Christi arsisset amore, quanto su-**premus in cælo Seraphinus? Contrà, quomodo**potuisset plus odisse Filium Dei homo, et si is ho-**mini omnia mala intulisset, quæ dæmon ipse et-**iam inferre optat? Hoc triste spectaculum, vivū**hominis funus, animatum Dei cadaver, quod**totam rerum universitatem in suū commovit**commiserationem, peccator otiosus, ficeis ocu-**lis, nec semel mutato colore intueris? Nulla tibi**præ pudore rubet pars genæ? nullum præ timore**tremit membrum? nulla præ amore stillat ex o-**culis lacryma? nullus præ dolore erumpit è pe-*Christi
clemen-
tia,*ctore gemitus? non tantum eorum, quæ commi-**sisti pœnitenda, te non pœnitet; sed & nova co-**gitas scelera, ut nova infligas vulnera? non me-**tuis illius è cælis justitiam, cujus in terris despi-**cis clementiam? nimirum hoc tibi proprium est,**Jesu, semper misereri, & parcere, diligere inimi-**cos tuos, orare pro persequentibus te, orare pro**his qui oderunt te. Hæc tua est indoles, ô Jesu,**lavare pedes illius qui te vendit, osculari qui te**prodit, sanare auriculam ejus qui te capit, igno-**scere ei, qui cum juramento te negat: percuti, &**non repercutere, accusari, & silere, flagellari, &**pati: denique omnibus semper, & ubique bene-**face.*

facere, solius est Jesu, Agnosco tuam naturam, & ideo plus spero de tua Clementia, quàm timeo Patris iracundiam. Perge misereri, ô misericordia! donec te videam in gloriâ, ubi *miseritordias tuas in æternum cantabo.*

Ps. 88. 2.

§. IV.

Producitur coram populo.

Voluit qui latuerat in Prætorio, ex umbra in solem, è latebris in conspectum omnium prodire ut suum proderet, & quo urebatur dolorem, & quo accendebatur, Amorem. Sic enim de eo Joannes: *Exiit iterum Pilatus foras, & dixit ei: Ecce adduco eum vobis foras, ut cognoscatis, quia in eo nullam causam invenio.* Stabat densum humeris vulgus, & immensa Judæorum multitudo extra Pilati Prætorium, expectans Christum foras à Pilato producendum. Quod cum sciret Pilatus, exiit iterum foras in Lithostroton, & dicit confertissimæ hominum multitudini: *Ecce adduco eum vobis foras.* Jam saltem spero tanto ejus supplicio, factum satis vestro desiderio: sic enim illum corripui, ut dignior sit misericordiâ, quàm invidiâ. Si illum oditis, digna vestro odio sustinuit, illud ergo deponite: & quis in eo adhuc locus esse potest vestræ invidiæ, ubi non est locus amplius ulli, quam invidia optare potest, pœnæ? Si malus est: quidquid imprecari ei potestis, mali pertulit. Deinde *adduco eum foras, ut cognoscatis, quia nullam invenio in eo causam,* vel Romani imperii læsi, vel publicæ rei perturbatæ, vel sceleris admissi. Nullam invenio noxam, ob quam auferam ei vitam. Audivi quæcumque contra eum protulistis testimonia, quæcumque ei objecistis crimina; & illa quidem non leviter audivi, sed exactissimè singula

Ioan. 19.

Inno:
centia
Christi.